

Csótánysimogató

Múzeumok Éjszakája a SZIE Állatorvos-tudományi Karán

Idén a Biológiai Intézet vette át a hatalmat a Múzeumok Éjszakáján. Úgy indult, hogy (Schmidt Egon után szabadon) a *Nemszeretem állatok* témakörben tartanak néhány előadást, esetleg egy pár fotóval és ebből kerekedett egy fergeteges éjszaka. Nem lehet jobb szót találni arra, amit történt. Azzal kezdődött, hogy a *Titkos szépségek* fotókiállításra közel 100 felvételt küldtek be a hallgatók és a kollégák, amelyeknek a fele kiállításra került. Nehéz eldönteni, hogy azután a meghívott „sztárvendég”, a Fővárosi Állat- és

Növénykert, közelebbről Hanga Zoltán szövívő és segítője, Fogarasy Mariann által a televízióban is beharangozott óriáskígyó vonzotta-e a nézőket, vagy az időközben beindult hallgatók *Nemszeretem kedvencei*, netán a puhatestűek titkai vagy a fóbiák feloldása? Minden esetre közel 900 látogató (egyharmaduk gyerek) tolongott a tornateremben, az előadásokon és a múzeumban – nyakában az elmaradhatatlan kutyacsigolyával, Széll Dániel boncmester és az Anatómia Tanszék ajándékával.

A siker titka az lehetett – amit persze a látogatók nem tudhattak előre –, hogy mindenki megtalálhatta a neki való mulatságot. A legkisebbek közül néhányan részt vettek a rajzpályázaton (*Hány lába van az ászkának?*), amelyen a témához kapcsolódó könyveket nyerhettek. Aki nem versenyzett, pillangószárnyat készített: a rovar teste egy nyalóka volt, amely mélylilára festette a mohóbbak száját. Sokan nekiültek origamit készíteni, természetesen állatos kivitelben. A főkézműves Karancsi Zita állatorvostan-hallgató volt, akit a biológusok segítettek.

Közben a szülők hallgathatták az előadásokat vagy látogatást tehettek a tornaterem másik felében a csiga- és ásványkiállításra, ahol Németh László és felesége mutatták be a csodás mészvázakat, a hölgyek-urak pedig ékszereket vásárolhattak vagy elsétáltak a lovas gyufacímkek százait bemutató alkalmi kiállításra is, amelyet Hans-Horst Skupy bocsátott a rendelkezésünkre.

Természetesen az előadásokra is sokan voltak kíváncsiak, amelyekhez a mikroszkópos asztalon bőséges illusztrációt készítettek. Izgalmas újdonság volt az óriási nagytónát nézhető „kistermészet”, egy darab talaj avarral, ugróvilásokkal és más élőlényekkel. Ez kiválóan illusztrálta a Biológiai Intézet igazgatója, Hornung Erzsébet professzor *Állatok a lábunk alatt* című előadását. Őt követte a SZIE Mezőgazdaság- és Környezettudományi Karáról dr. Nagy Péter, aki szerint *A teremtés koronái: a fonálférgek*, s aki szintén hozott fantasztikus preparátumokat. A csigák és kagylók különlegességeiben bővelkedő és színpompás világát mutatta be dr. Majoros Gábor, akit a csigakiállítás mellett is gyakran láttunk mesélni.

Nagy érdeklődéssel vártuk dr. Kabai Péter fejtegetéseit arról, hogyan alakulnak ki és – ami még izgalmasabb –, hogyan „örökíthetők” vagy oldhatók fel fóbiáink, beleértve a kígyó-, pók-, denevér- és egyéb állatfóbiákat is. A pszichológus segítségére szoruló igazi fóbiá-

Fent: Fogarasy Mariann, Hanga Zoltán – és az óriáskígyó, lent: Majoros Gábor a csigakiállításra

sok bizonyára elkerülték a mi programjainkat, de – és ez talán az est legnagyobb hozadéka – sokan jöttek el az idegenkedők, a berzenkedők közül, akik szerettek volna megszabadulni kellemetlen érzéseiktől, amelyek akkor is elfogják őket egy-egy rovar, sikkó stb. láttán, ha tudják, hogy veszélytelen és hasznos állatokról van szó. Eljöttek, és úgy távoztak, hogy elmenőben boldogan újságolták, hogy mászott rajtuk az ezerlábú vagy éppen sárgával a nyakukban volt az óriáskígyó.

Mindez az állatkerti vendégek és a hallgatók érdeme. Hanga Zoltán közismert kiváló előadói képességeiről, ismeretterjesztő vénájáról. Kiválóan alkalmazkodott az est hangulatához és a sokféle érdeklődőhöz, amint előhúzott egy boát közönséges kék hűtődobozából, hogy a gyönyörű Fogarasy Mariann nyakába tegye. Ettől kezdve négy órán át „állták a sarat”, válaszoltak a kérdésekre, simogatásra kínálták a kígyót, amely hihetetlen türelemmel viselte a „megpróbáltatást”. Kétszáz előkerültek a csinos díszcsótányok is, amelyek szintén simogathatók voltak.

Náluk csak a hallgatók és kedvenceik voltak türelmesebbek, akik egyrészt a mikroszkópok mellett adtak szakszerű és jókedélyű magyarázatot bárkinek, másrészt kedvenceikkel együtt már délután négy órakor fogadták a látogatókat. Lehetett gekkót, egeret, hörcsögöt, patkányt, gabonasziklót, csótányt, ezerlábút simogatni, tapintani. Megcsodálhattunk egy trópusi leveli békát, a gász- és lisztbogár különböző fejlődési stádiumait. A legszociálisabbnak talán az óriás ezerlábú bizonyult, amely még éjfél felé is rendületlenül gyalogolt kézről kézre (na igen, ennyi lábbal könnyű!), míg a kis patkány már 10 óra felé megelégedte a macerát és gazdanője pólójában keresett menedéket. Semmi kétség, ez a fiatal csapat adta az éjszaka igazi sztárjait, és nagyon számítnak a közreműködésükre a következő években is!

Persze a hangulat mindig fokozható: éjfél előtt nem sokkal megjelentek a „vámpirok”, azaz a denevérek **dr. Molnár Viktor**, az állatkerti állatorvosa, illetve **Molnár Zoltán** természetvédelmi referens „előadásában”. Denevért közelről bizonyára kevesebben láttak, mint óriáskígyót: minden esetre nagy volt az érdeklődés a hazai fajok sérülésük miatt fogásban élő példányai iránt.

A programot – immár hagyományosan – **dr. Kótai István** indította és zárta egy-egy óras tárlatvezetéssel az Állatorvos-történeti Gyűjteményben, amelyre a sokféle érdekesség mellett még éjfél előtt is sokan voltak kíváncsiak. Külön öröm volt számunkra egy látás-sérült édesanya látogatása három gyermekével, de volt hallássérült és mozgássérült látogatónk is. Jó, hogy nekik is tudunk élményt nyújtani! Ismét bebizonyosodott, hogy kicsi a múzeum. Szerencse, hogy ezen a kellemes és varázslatos nyári éjszakán immár harmadszor ki tudtuk rúgni az oldalát!

Orbán Éva

Dr. Kótai Péter szemléletes előadása a különféle állatfóbiákról

Fent: dr. Kótai István tárlatvezetése az Állatorvos-történeti Gyűjteményben, lent: denevér simogatás – dr. Molnár Viktor jóvoltából

Fotók: Perényi János